

Становище

от

доц. д-р Борис Кирилов Сергинов

за дисертационния труд на докторант

Иван Тодоров Кюранов

на тема:

„Ролята на фотографията за формирането на иновативните тенденции в съвременното българско изкуство (1989-2010)“.

представена за присъждане на образователна и научна степен „доктор“ по научна специалност „Изобразително изкуство“ шифър 8.2

1. Творческа и научна значимост на разработвания текст:

Иван Кюранов е един от най-интересните и значими съвременни български творци, с голям принос в развитието и приложението на фотографията в съвременното ни изкуство. Докторанта завършва националната художествена академия през 1994 г. и веднага след това заминава за Италия, където специализира, създаване на съвременно изкуство чрез средствата на фотографията в Академия за изящни изкуства БРЕРА, Милано в ателието на доц. Диего Еспозито.

През деветдесетте години Иван е един от активните млади автори които участва в промяната на българския културния модел по отношение на изобразителното изкуство. Той е основател и член на групата XXL, група която създава и емблематичната галерия XXL. В този кръг млади творци са повечето от фигурите, които изиграват важна роля за разкрепостяването и промяната на модела на българското изкуствознание, не конвенционални форми, на отношението към живописата, въобще това са хората, които оставят ясен отпечатък върху културният пласт от тези години.

Интересите на Иван към фотографията, както и неговите изследвания и творчески търсения в тази област датират още от времето преди да специализира създаване на съвременно изкуство със средствата на фотографията в Италия и това ясно се вижда от правилно и подходящо избраната тема на неговата дисертация. Правилно и подходящо е избрана темата, защото той е пряк участник в процесите, които се развиват в българското изобразително изкуство от това време и особено в процесите свързани с фотографията, като негово лично любимо изразно средство в съвременното изкуство е

именно фотографията. Видимо точно за това, защото логично се чувства в свои води, Кюранов е избрал, като тема на своя дисертационен труд „Ролята на фотографията за формирането на иновативните тенденции в съвременното българско изкуство (1989-2010)“.

В първата глава на предложението за рецензиране текст докторанта изследва периода 1989г.-2010г. и прави обща характеристика на българското изкуство от 80-те години на XX век. В същата глава разглежда и анализира неконвенционалните изкуства от 90-те и съвременното българско изкуство от началото на XXI век. Пряк участник в голяма част от тези събития докторанта умело и професионално изследва, анализира и представя събрания лично от него оперативен материал. Като показва високо ниво на вчувстване в репрезентацията на събитията от периода. Бих казал че надраства нивото на анализ и научно интерпретира артефактите от изследвания период. Използвам думата интерпретира защото методите които използва докторанта при работа по дисертацията са методите характерни повече за иконологията от колкото , характерният за визуалните изкуства формалистичен метод на Хилдебранд и Вьолфлин. Начина по-който работи докторанта върху текста е по близък до подхода на Варбург защото Кюранов описва културния пласт и контекста в който се развива фотографията и това превръща труда му вече не в прост формален анализ а в една задълбочена интерпретация и този метод и напълно подходящ при работата с концептуално и съвременно изкуство, каквато е и темата на предложената за становище дисертация. Темата по която, така задълбочено е работил докторанта е безспорно много интересна и защитима тя изисква обстойно проучване и анализ на написаното и провокира четящият.

Трудът на Иван Кюранов надхвърля границите на монография и се разпростира върху проблематиката по - обстойно и по-подробно от обикновена докторантура за да се превърне в задълбоченото научно изследване, поднесено с прецизността и акуратността на добросъвестния и дисциплиниран учен и творец.

2. Приносите на автора и дисертационният труд:

1. За първи път проблемът за ролята на фотографията при формирането на иновативните явления в българското изкуство е изследван м периода от 1989 година до края на първото десетилетие на 21-ви век.
2. Дисертационният труд изяснява принципните функционални взаимодействия между техниките на фотографията и изкуството през периода.
3. Събрана, селектирана и систематизирана е широка документална база за изявите на овтори и творби, в които се използва медията на фотографията като техника в българското съвременно изкуство.
4. Трудът набелязва тенденциите във връзката фотография-живопис и определя значението на фотографията за намирането на нов визуален език, проследявайки логиката на неговото развитие.

5. Проследено е навлизането на техническите новости в областта на фотографията и техния ефект върху художествената страна на творбите.

Налице са както следват:

увод, три глави и заключение с общ обем от 152 стр., и приложение на компакт диск, научни приноси; цитирана литература съдържаща заглавия от български и чуждестранни автори и електронни източници, публикации по дисертационната тема.

Обобщение

- . Авторефератът правилно отразява съдържанието на дисертационния труд.
- . Изследването както и проучвателната дейност са лично дело на докторанта.
- . Докторатът е отлично структуриран логически и представя ясно целите и задачите на изследването.
- . Хипотезата на докторанта и формулираната цел са защитени блестящо.
- . На лице са и горе изброените приноси на дисертацията.

Заключение:

Оценявам положително научните качества и приноси на дисертационния труд, неговата научна и творческа значимост, личния принос на докторанта и практическата полезност и актуалност на изследвания проблем, предлагам на уважаемите членове на научното жури да дадат съгласието си за присъждането на образователна и научна степен „Доктор” на Иван Годоров Кюранов по шифър 8.2 „Изобразително изкуство“

30.10.2014 г.
Гр. София.

Становище
(доц. д-р Борис Сергинов)